

Cal Putxet

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Can Putxet. Pujada de les Roques Altes nº 1. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Al nucli urbà, al turó de les Roques.
Coordenades:	
Latitud:	41.66759
Longitud:	1.8654
UTM Est (X):	405547
UTM Nord (Y):	4613492

Classificació

Número de fitxa	08262-26
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 42509DG0153N
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa:	dv., 25/06/2004 - 02:00

Descripció

Aquesta masia és la primera que trobem al pujar al barri de les Roques Altes. Aquest barri es va originar cap al segle XVII i podem dir que va ser el primer nucli de població concentrat de Sant Vicenç i que es

trobava separat de l'altre nucli que formaven les cases cal Castaño i Sant Joan de Baix, més antigues. Al seu peu hi ha l'església parroquial de Sant Vicenç. És una casa de pedra d'estructura clàssica amb diferents cossos afegits en diferents èpoques. Te planta, pis i golfes, teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana que s'obre a migdia. Per separar el pis d'habitatge de la planta baixa que ara es destina a menjador del restaurant, té dos accessos: la porta de baix allindada i dues al pis a les que s'accedeix a través d'una escala exterior. L'interior de la planta baixa està dividit en dues crugies cobertes amb volta de canó seguit de pedra; la de la dreta era el celler i a ella dóna la boixa de la tina que es troba a l'extrem N-E a l'exterior de la casa. La central està dividida pel mig per un arc i en ells es troba encastada a la paret Est, una premsa de vi. Aquesta ha utilitzat una grossa biga en la que entra el cargol de la premsa que té tallada a la roca la forma de l'estructura quadrada. Actualment s'ha ubicat el recipient d'una altra tina circular. Davant la porta principal de la casa i a l'entorn d'un pati, hi ha un seguit de coberts que antigament es destinaven al bestiar.

Observacions:

Té una tina i conserva una premsa encastada a la paret del celler.

Història

L'avi de l'actual propietària vivia a la casa El Ginebral de Rellinars i es va casar amb la pubilla de cal Putxet de Mura. Més tard va comprar la casa de les Roques Altes de Sant Vicenç per tenir facilitat d'allotjament quan anaven a comprar a Sant Vicenç i aquesta casa va rebre el nom d'on era originària la dona. En aquesta casa hi tenien llogaters que treballaven la terra. Fa uns anys als baixos de la casa i aprofitant els baixos de voltes, s'ha fet un restaurant. Per l'estructura general suposem que la casa és de principis del segle XVIII, ja que la premsa és d'aquesta època aproximadament. Al Fogatge de 1368-1370 (IGLÉSIES, 1962) Sant Vicenç tenia 21 focs, constituint un poblament dispers. Al de 1497 (IGLÉSIES, 1991), coincidint amb un període de davallada demogràfica després de la guerra civil contra Joan II, Sant Vicenç tenia 7 focs; igual que al 1553. El cens de 1717 recull 94 habitants; i el del comte Floridablanca el 1787, 50 habitants. A finals del segle XIX Sant Vicenç era un nucli molt petit concentrat al voltant de l'antiga església parroquial ja desapareguda que estava al costat de cal Castaño; hi havia la casa cal Castaño, el Raval de les Roques, les pairalies de Sant Joan de Dalt, Sant Joan de Baix i Ginferrer, i algunes cases repartides pel terme entre les que trobem cases importants com Les Vives. L'any 1871 es comencen a urbanitzar carrers al nou nucli urbà: Castellet, Sobrerroca i Migdia, carrers que formen una estructura reticulada tallada per les dues línies fèrries que divideixen la població en diversos sectors. Durant la segona meitat del segle XIX la població augmenta considerablement, quadruplicant-se mostrant la clara influència de la construcció del ferrocarril i de l'assentament de la indústria tèxtil al municipi. Actualment encara es conserven 14 masos i 3 desapareguts el darrer segle, tot i que la major part de la població es concentra al poble, en el que distingim diferents barris. Un d'aquest és el Raval de Roques, que actualment distingeix les Roques Altes i les Roques Baixes, dos barris que queden elevats respecte al nivell del poble ja que queden a la falda de la muntanya de la Balconada o les Roques i davant de Sant Joan de Dalt. Les Roques Altes és un petit barri en que unes poques masies es troben a banda i banda del carrer. Són masies de finals del segle XVIII, època del auge de la vinya i són els darrers vestigis d'una economia agrícola que era present a la zona abans del creixement demogràfic.

Bibliografia

CANAL, P., VILA, M. (1986). Sant Vicenç de Castellet des de l'antiguitat als nostres dies. Llibreria Sobrerroca, Manresa, 3ª ed. SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs,

Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parcir Edicions, 1986. AA.VV. (1977). Les masies. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977.

